

## د مسلمانانو پر ضد د غرب جگړه، ديني او صليبي جگړه ده!

(ژباړه)

له شک پرته دا اصطلاح "د ترهگرۍ پر وړاندې جگړه" په حقيقت کې د اسلام او مسلمانانو پر ضد جگړه وه او دا لکه لمر روښانه ده چې په يوه گوته نه پټېږي. نو مسلمانان پر دې پوهېدو ته اړتيا نه لري، چې ايا د مسلمانانو پر ضد د کفارو جگړه ديني ده او که نه؟ ځکه الله سبحانه و تعالی دغه مسله په قرآن کې واضح بيان کړې ده، چې د توجيه او تعبير لپاره يې اړتيا نشته ده. الله سبحانه و تعالی د آدم عليه السلام له وخت راهيسې د دښمنانو حالت معرفي کړی او فرمايلي يې دي:

﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا﴾ [بقره: 217]

ژباړه: «هغوی به تل له تاسو سره جنگېږي او که وتوانېږي تاسو به له خپل دين څخه هم واړوي.»

او همدارنگه فرمايي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ [انفال: 36]

ژباړه: «کومو کسانو چې کفر غوره کړی او خپل مالونه د دې لپاره مصرفوي چې خلک د الله له لارې واړوي او اوس به يې لا زيات مصرفوي؛ خو همدا هلې ځلې به د دوی د پښېمانۍ سبب شي، په پای کې به ماتې وخوري او کوم کسان چې کافران شوي، هغوی به دوزخ ته کش کړل شي.»

هغه جگړه چې يهود يې د امريکا په ملاتړ د کافر صليبي غرب په همکارۍ د غزې د مسلمانانو پر ضد مخته وړي، يوه ديني صليبي جگړه ده او دومره واضح ده چې په سترگو ليدلو او په حواسو درک کولو ته يې اړتيا نشته؛ لکه څنگه چې د سوريې جگړه او تر هغه وړاندې د افغانستان او عراق جگړه يوه ديني جگړه وه، يوازې په دغه توپير چې "بوش" پر الوتکو وړونکو کيښتی ودرېد او ټولې نړۍ ته يې وويل چې په دې صليبي جگړه کې بريالی شوی دی. له همدې امله د هغه د ادارې مشاورينو او مشرانو لکه "رامسفيلډ" او "ډيک چيني" او داسې نورو د هغه لاره تعقيب کړه. خو هغوی د اسلام پر وړاندې خپلې جگړې ته نور رنگونه ورکوي، لکه د پخواني او اوسني استعمار تر منځ سياسي جگړه او نه غواړي خلک پوه شي، چې استعمار په حقيقت کې د همغه سيمې د زېرمو د لاسته راوړلو لپاره گام اخيستی دی. خو په پايله کې د هغوی د ستراتيژۍ حقيقت او واقعيت دا دی،

چې نړۍ باید د عربي او ایډیالوژیکو ارزښتونو او دیني ارزښتونو تر چتر لاندې ژوند وکړي او له دې پرته د دوی ټولې ادعاوې فرېب او له واقعیت څخه لرې دي.

کله چې په مصر، تونس او سوريه کې عربي پسرلی پیل شو، غرب په چټکۍ سره په مصر او تونس کې د انقلاب د پایلو د انحراف لپاره اقدام وکړ؛ تر هغه چې پوه شو چې خلک فکري او دیني شعارونه نه ورکوي، یعنې انقلاب یې مبدایي نه دی. خو کله چې په سوريه کې متوجه شول، چې انقلاب فکري او مبدایي دی، نو امریکا خپل ټول مزدوران، غلامان او متحدین د سوريې پر ضد جگړې ته چمتو کړل؛ ځکه د سوريې خلکو د اسلام شعار ورکاوه او د حاکم نظام بدیل یې اسلام او خلافت باله. نو دا خلک ووژل شول، متفرق او وځپل شول او دغه ټولې مرگ‌ژوبلې ځکه وې، چې په دې سیمه کې د اسلام شعار ورکړل شوی و او د رسول الله صلی الله علیه وسلم رایه (بیرغ) رپېدلی و.

په رښتیا هم چې زموږ د رب په کتاب کې د شک او اختلاف هېڅ ځای نشته دی؛ خو د حکامو او د هغوی د خاینو وزیرانو خبرې د هغوی د دښمنۍ حقیقت کمولی او بدلولی نه شي؛ هغه دښمني چې کافر غرب د اسلامي امت او د هغه د عقیدې او دین پر وړاندې پیل کړې ده؛ بلکې د دوی دښمني تر دې کچې رسېدلې، چې د امریکا او نورو سیمو په مسیحي صهیونیستان کې یو شمېر یې په دې باور دي، چې په فلسطین کې د یهودو د رژیم قیام د مسیحیت د بیا راتګ پیلامه ده، چې ډېر ژر به مسلمانان له منځه یوسي او نور به د هغوی نسل ته د پای ټکی کېږدي. د صهیونیستي مسیحي عقیدې څښتنان چې په امریکا او اروپا کې حکومت کوي، داسې گومان کوي چې په فلسطین کې د یهودو د رژیم قیام د مسیح د بیا راتګ زېږی او پیلامه ده. نو د دوی جگړه د اسلامي امت پر ضد یوه دیني جگړه گڼل کېږي، چې محسوس شوې مسله ده او ثبوت ته اړتیا نه لري.

کله چې امریکا د انزوا له حالت څخه ووتله او په دویمه نړیواله جگړه کې بریالی شوه، نو هڅه یې وکړه چې نړۍ د یوه مشخص لیدلوري پر اساس روانه کړي او د هغو قضیو د فیصله کولو هڅه یې وکړه، چې انگلیس تکیه پرې کړې وه. په دغو قضیو کې یوه د فلسطین قضیه وه او فکر کېده چې د فلسطین د قضیې حل دا دی، چې قدس نړیوال شي؛ په دې معنا چې مسجدالاقصی او قدس باید د ملگرو ملتونو تر نظر لاندې وي او له مسلمانانو څخه د هغه د قدسیت خاصیت واخیستل شي او ان د قدسیت له اړخه د مسجدالاقصی او مسجدالحرام اړیکه هم ختمه کړي. الله سبحانه و تعالی فرمایلي دي:

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ

آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [اسراء: 1]

ژباړه: «هغه ذات پاک دی چې خپل بنده یې له مسجد الحرام څخه مسجد الاقصی ته بوتله او د هغه (محمد ص) شاوخوا مو برکتی کړه، چې خپلې نښانې په هغه ووینو؛ په حقیقت همغه (الله) د هر څه اورېدونکی او لیدونکی دی.»

امریکا د دغې اړیکې د پرې کولو لپاره هڅه وکړه؛ لومړی یې د یهودو د رژیم ملاتړ وکړ او وروسته یې د فلسطین د پراختیا سازمان د رامنځته کولو هڅه وکړه، ترڅو دغه قضیه له خپل رښتیني رنگ او څېرې څخه لرې کړي؛ هغه قضیه چې یوازې په فلسطین پورې تړاو نه لري، بلکې په ټولو مسلمانانو پورې اړوند ده او دا یوه عربي او قبیلوي قضیه نه، بلکې اسلامي قضیه ده. تر هغه چې د فلسطین او قدس قضیې ته له حقیقي زاویې ونه کتل شي، د مسلمانانو لپاره به زیان او ضرر حتمي وي؛ ځکه د فلسطین خاوره د ټولو مسلمانانو او اسلامي امت ملکیت دی، چې له یوې لوېشتې خاورې څخه یې تېرېدل هم روا نه دي.

له شک پرته چې صلیبي بریدونه چې ډېری یې کافر غرب رهبري کوي، پر بیت المقدس او مسجد الاقصی راگرځي؛ د بېلگې په توګه، د هغوی بریدونه د مسلمانانو له لاسه د مسجد الاقصی د ایستلو په موخه وو او ویل کېږي چې پر بیت المقدس د هغوی بریدونه لس برابره زیات شوي. نو د مسلمانانو پر وړاندې د دوی جګړه دیني او عقیدوي ده او دوی دغه جګړه نه پټوي، بلکې پرې وپاړي او هېڅکله له دې انکار نه کوي، چې د دوی دغه جګړې د صلیب تر بیرغ لاندې وې. پر ټنډه او جامو د صلیب بیرغ لګول او د قصیدو ویل؛ په حقیقت کې د دوی د جګړې او بریدونو انگېزه څرګندوي. د صلیبي جګړو پرمهال به یې ان د خپلو آسونو پر زینونو د صلیب نښې کړې وې.

خو د اوسني وخت په اړه باید ووايو، چې فوکویاما په خپل کتاب "د تاریخ پای" او هانتینګتون په خپل کتاب "د فرهنگونو ټکر" کې د غرب عقیده چې باور پرې لري، څرګنده کړې ده. که څه هم هانتینګتون یې د خپل شاګرد په پرته یو څه ښه واضح کړې ده؛ د بېلگې په توګه، فوکویاما پر دې باور و، چې لېبرالېزم له خپلو ارزښتونو او مفاهیمو سره هغه سیستم دی، چې کافر غرب یې پر ناوړه افکارو باور لري، تاریخ به ډېر ژر ودرېږي او دا هغه قدرت دی چې هېڅوک یې ردولی نه شي. په حقیقت کې دوی د شوروي اتحاد نسکورېدو مغروره کړي وو؛ خو د هغه استاد هانتینګتون بیا یو څه واقعي و او د بشر په تړاو یې د ایډیولوژیکو او دیني جنګونو په اړه ژور پوهاوی درلود. کله چې مور د دې جګړې په اړه خبرې کوو، هغه بیا په هر دین پورې تړاو لري؛ نو د اسلام پر وړاندې به جګړه څه ډول وي؟ هغه اسلام چې سرچینه یې وحې ده او د ځمکې څلورمه برخه اوسېدونکي پرې ایمان لري. دلته چې هانتینګتون د جګړې په اړه خبرې کوي، په یوه خوا کې یې مسیحي نړۍ له سپکولر ارزښتونو سره شامله ده او په بله خوا کې یې اسلامي نړۍ شامله ده؛ همدارنګه د هغه د کتاب

لنډ مفهوم داسې دی: «راتلونکې جگړه به د غرب (د هغه له ارزښتونو، افکارو او مفاهیمو سره) او هغو دولتونو تر منځ وي، چې ډېری یې مسلمانان دي.»

په حقیقت کې د غرب او اسلامي امت تر منځ د جگړې واقعیت دیني او ارزښتي دی؛ که څه هم ځینې وخت سیاسي، اقتصادي او مصلحتي رنګ هم ورکړل شوی دی، چې په غربي او شرقي هېوادونو کې پر جوماتونو، دیني موسسو او د قرآن د حفظ پر مرکزونو باندې بندیزونه د دوی دښمني ښه څرګندوي. په همدې توګه هغه عملونه چې د سویډن او ډنمارک دولتونه یې ترسره کوي، په عامه ځایونو او ښکاره توګه قرآن ته اور اچوي او بیا د همدغو کسانو ملاتړ کوي او تر هغه وړاندې یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د سپکاوي په موخه د هغه کاریکاتور جوړ کړ؛ په داسې حال کې چې کوم کسان د یهودیت ارزښتونه وسوځوي او یا په دې برخه کې شک پرې وشي، په جدي توګه یې مخه نیول کېږي او ان زندان ته اچول کېږي. د فرانسې لخوا په مدرسو، ښوونځیو او پوهنتونو کې پر حجاب بندیز څه معنی لري؟! ایا په اروپا کې د اذان پر لور اواز بندیز لګول له دیني جگړې پرته بل تفسیر لرلی شي!؟

په رښتیا هم چې د اردن د بهرنیو چارو وزیر او د قطر امیر هغه خبره بې ارزښته او بې بنسټه ده، چې وايي د کفري دولتونو، د غزې د خلکو او د مسلمانانو تر منځ جگړه یوه دیني جگړه نه ده. په حقیقت کې د دوی دغه دریځ او څرګندونې د وېرې له امله دي، چې هسې نه دغه جگړه دیني او ایډیولوژیکه ښه غوره کړي او د اسلام سپېڅلي ارزښتونه او عقیده د هغو ناوړه افکارو او باورونو پر وړاندې ودرېږي، چې غرب یې دفاع کوي؛ په داسې حال کې چې دوی ښه پوهېږي چې دا دوی عقیدې هېڅکله سره برابرې نه دي او هېڅکله غربي دینونه، ارزښتونه او باورونه د اسلام د ارزښتونو او افکارو پر وړاندې نه شي درېدلی. نو دوی هڅې کوي، چې د دیني جگړې اصطلاح لرې کړي او ان نه غواړي چې د یهودو ښي اړخي سخت دريځي حزبونه هم د دې جگړې حقیقت درک کړي، ځکه هغوی ښه پوهېږي چې د دې جگړې بایلونکي یوازې دوی دي. نو کله چې مسلمانان خپل اسلام، عزت او دېدې ته راوگرځي او د اسلام نظام پلي کړي - هغه نظام چې الله سبحانه و تعالی ورته غوره کړی او د نبوت پر منهج خلافت تاسیس شي - هغه وخت به دښمنان هېڅکله له مسلمانانو سره د مبارزې توان ونه لري. هغه وخت به صلیبي غرب ته ویل کېږي: یا اسلام قبول کړه، یا جزیه ورکړه او یا هم جگړې ته چمتو شه! دا ورځ د هغو کسانو لپاره نږدې ده، چې ورته په تمه دي.

**د الرایه جریدې له ۴۷۷ مې ګڼې څخه**

**لیکوال: استاد ابوالمعتز بالله الاشقر**

د ١٤٤٥ هـ.ق كال د جمادى الثاني ٢٨ مه

د ٢٠٢٤ م كال د جنوري ١٠ مه

ژباړن: صهيب منصور